

Каталани, Анджелика — Catalani, Angelica — една отъ най-великитѣ пѣвици, род. 10 май 1780 въ Сини-галия, умр. 12 юни 1849 въ Парижъ, 12 годишна постъпва въ монастиря „Санта Лучия“ при Кабио, дето започва, пора и показания гласовъ даръ, да учи пѣние, но следъ две години напушта монастиря, и учи при Босели. 1795 дебютира въ Венеция съ такъвъ голѣмъ успѣхъ, че обикла победоносно всички най-голѣми сцени на Италия. 1804—09 пѣе въ Италиянската опера въ Лисабонъ, обикаля Испания, а 1807—14 е въ Лондонъ. Следъ сватъето на Наполеона, съ който е била въ неприятелски отношения, се връща въ Парижъ, и поема директорството на Италиянската опера, ала неуспѣшно, и следъ напушането на театъра, предприема голѣмо европейско турне, посещавайки Германия, Австрия, Швеция, Норвегия и др.—продължило цѣло едно десетилѣтие (1817—1827). Следъ това се оттегля въ околноститѣ на Флоренция, дето прекарва до края на живота си. К. е била рѣдко съчетание на външни данни — изключителна тѣлесна красота и вътрешенъ даръ — превъзходенъ гласовъ органъ, доведенъ до едно рѣдко техническо съвършенство. Нейниятъ гласъ — мощенъ и съ богатъ обемъ — е ималъ такава подвижност и лекота, че е могла да пѣе вариациитѣ за цигулка на Роде.

Каталектични — се наричатъ въ метриката такива редове, чиято последна стихостъпка е непълна. Такива сж обикновено всички трохейни и дактилични стихови редове, съ мжжко заключение.

Катена ди трили, ит. catena di trilli = верига, синджиръ отъ трили.

Кативо, ит. cattivo — tempo c. = слаба тактова частъ.

Катуаръ, Георгий Львовичъ — руски компонистъ, род. 2/ апр. 1861 въ Москва, умр. 1926 с. т., ученикъ на Клиндвортъ, Вилборгъ въ Москва, на Рюферъ въ Берлинъ и Лядовъ въ Петербургъ; отъ 1917 — до смъртта си — професоръ въ Московската консерватория. Творбитъ на К. издаватъ единъ самобитенъ музикаленъ даръ, и се състоятъ отъ: една симфония, симфонична поема „Мцири“, единъ концертъ за пиано,

трио, струненъ квартетъ, клавир-квинтетъ, кантата „Русалка“ — на текстъ отъ Лермонтовъ, клавирни нѣща, солови и хорови пѣсни, както и единъ учебникъ по хармония въ 2 части.

Кауда, лат. cauda — при мензурната музика, се е наричала отиваща надолу отвѣсна черта на лонга или

максима 

Каунъ, Хуго — Kaun, Hugo — значителенъ съвременъ компонистъ, род. 21 мартъ 1863 въ Берлинъ, училъ въ Висшата школа и Академията въ Берлинъ, отъ 1922 е преподавателъ въ Клиндвортъ-Шарвенковата консерватория въ Берлинъ. К. е единъ отъ значителнитѣ представители на модерната камерна музика — колебливъ и неравенъ въ стила, а въ симфоничната музика е подъ Брамсово и Щраусово влияние. Творби: 3 симфонии; нѣколко симфонични поеми; „Хумореска“; „Фалстафъ“; симфон. прологъ „Мария Магдалина“, „Яна“; увертюра; една сюита и единъ маршъ за оркестъръ; 2 клавиртриа; 4 струнни квартета; 2 октета; една цигулкова соната; „Майка земя“ — за соли, хоръ и оркестъръ; „Нормандска раздѣла“ за баритонъ-соло, мжжки хоръ и оркестъръ; 2 балади за мжжки хоръ и оркестъръ; 126-ти псаломъ и „Празднична кантата“ за смѣсенъ хоръ и оркестъръ; Реквиемъ за алтъ-соло, мжжки хоръ и оркестъръ; кантата „На оржие“; „Цигански влѣчения“ за баритонъ, мжжки хоръ и оркестъръ; оперитъ: „Оливеръ Браунъ“, „Сафо“ (1917), „Чужденецъ“ (1920) и „Менандра“ (1926), „Juventutis et patriae“ — увертюра (На младостта и отечеството) и „За Нѣмския Рейнъ“ — за мжжки хоръ; много клавирни нѣща и пѣсни.

Каутцки, Венцеславъ — заслужилъ на музикалното ни дѣло воененъ капелмайсторъ, род. 15 февр. 1857 въ с. Кърпи (Правжко окръгъ), умр. 17 окт. 1917 год. въ София, училъ въ Правжката консерватория, отъ 1879 на служба въ българската войска, като капелмайсторъ на 2 Струмски полкъ въ Радомиръ, 6 пехотенъ Търновски полкъ въ София, и на 13 Рилски полкъ въ Кю-